

den, men hvorledes opnaa vi dette? Vi opnaa det kun derved, at det bliver et almindeligt Paabud, at Enhver — det gælder om os Alle — naar han vil tage fast Ophold paa et andet Sted — ikke blot gjør Besøg der — skal underkaste sig den Forpligtelse, at en Dvirighed — den ærede Justitsminister maa vide at finde, hvilken der er den rette — skal give den Bog, jeg omtalte, en Paategning om, at Vedkommende, uden at der er nogen Forpligtelse, som holder tilbage, kan forandre sit Opholdssted. Vi skulle nu se, hvad dette fører til. Saa snart dette er i Orden, vil det aldrig være vanskeligt at finde, hvor den Paagjældende er; men det er netop Vanskeligheden ved den nuværende Tilstand, at Vedkommende, fra hvem Lyndet er gaaet bort, ikke kan finde, hvor det er gaaet hen. Jeg tillader mig nu at gjøre en Bemærkning, som aldeles ikke staar her i Loven. Naar en Mand tager et Lynde i sin Tjeneste, uden at dette paa lovlig Maade er løst fra sin Forpligtelse et andet Sted, ja mener jeg, at denne Mand skal ifalde en Bøde; men før at dette kan opfyldes, er det nødvendigt at have den Slags Opholdsbøger, som jeg her har omtalt. Jeg skal altsaa gjentage, at det, som jeg tror kun kan løse den Vanskelighed, der nu ligger for, er, at der bliver faste Bestemmelser om, med hvad Ret et Lynde flytter fra det ene Sted til det andet, og at der gennem Dvirigheden gives Bestemmelse for, at det skal ske inden en vis Tid, for at den, der er bopliholder, saaledes kan finde den, der paa ulovlig Maade frastlytter sin Tjeneste. Alle, der færdes ude paa Landet, vide meget vel, at der, naar man ikke der nøie holder sig til de indgangne Kontrakter og Forpligtelser, deraf kan opstaa meget store Vanskeligheder for dem, som skulle have Arbejdet udført; det veed Enhver, som er inde i disse Forhold. Der maa være saadanne bindende Forpligtelser, at Forholdet ikke løses altfor let. Jeg mener saaledes, at, saa snart vi ville gjøre det til en almindelig Forpligtelse, ikke blot for Lyndet, men for Enhver uden Undtagelse at have en Opholdsbog, hvori der skal indføres, naar man frastlytter et Sted, og hvori der tillige skal gjøres Bemærkning om, hvorvidt en eller anden tilstedeværende Forpligtelse — her en Kontrakt — forpligter den Vedkommende til at være der, kan det bestemmes, at vedkommende Dvirighed skal give Opholdsbogen en Paategning om, at Kontrakten ikke er i fuldstændig Orden, og hvis Nogen tager On i sin Tjeneste, hvis Opholdsbog saaledes ikke er i Orden, er det rigtigt, at Vedkommende ifal-

der en Bøde. Ser at gaa nærmere ind paa Lyndesagen finder jeg ikke, der er Odfordring til.

Ingerslev: Det er bekendt, at det er Folkethingets Henviisning til Justitsministeriet af et Andragende ifjor, som har givet Anledning til, at denne Sag er bleven taget under Overveelse, og at vi nu ere komne til at beskæftige os med en Del af Lyndelovgivning. Det blev ifjor temmelig almindelig erkjendt her i Salen, selv fra Sider, der ikke faae videre gunstig paa det paagjældende Andragende, at der var kommet en, jeg tror jeg kan sige, for Kontraktbrud gunstig Mand ind i Lyndeforholdet, og at det var værdt at rette den, tror jeg, at man temmelig almindelig anerkjendte, om man end ganske vist var overordentlig uenig om de Bete, der kunde gaas, og de Midler, der kunde bruges. Det maa ogsaa erkjendes, at det er af stor Interesse for begge Parter, Husbonden og Lyndet, en stor moralsk og ogsaa retslig Interesse, at dette Forhold kan blive saa sikkert beskyttet fra Lovgivningens Side som muligt, saa længe man overhovedet vil have en Lyndelovgivning, og en saadan tror jeg rigtignok for min Person, at man vil være nødt til at fastholde. Den ærede Justitsminister i det forrige Ministerium (Klein) udtalte her i Salen, at han vilde tænke paa at tage Hensyn til disse Andragender, og han udtalte sig for, at der burde ske en Rettelse i Behandlingen af Lyndesager og blive Spørgsmaal om Ansvar for den Husbond, der tog et ikke løst Lynde i sin Tjeneste, og begge disse Ting ere fuldestgjorte i nærværende Lovforslag, og det har tillige optaget andre Punkter, som have været under Overveelse her. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen), som først havde Ordet, begyndte med at sige, at her var en ganske særdeles Fare for Onsidighed, fordi her kun er Husbonden. At de fleste Medlemmer af Thinget ere Husbonden, deri har det ærede Medlem ganske Ret; men den Pligt, man i alle Sager har til at betragte den fra et almindeligt Synspunkt, maa man ogsaa fastholde i denne Sag. Det ærede Medlem ankede ogsaa over, at Andragenderne fra ifjor, som have foranlediget Overveelsen, vare ensidige, og det skulde kunne føre til den Fare, at vor Overveelse ogsaa kan blive ensidig. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem vel har fuldkommen Ret i, at Andragenderne vare ensidige; men de bebudede sig ogsaa selv som saadanne, de gavede sig ikke ud for